

Yorick monológja Hamlet koponyája felett

(II.)

- Jó gazda Fortinbras király zárás után kimehetek a temetőbe és ilyenkor rejtekhelyéről előkotrom Hamlet koponyáját a tenyeremen tartva nézegetem és beszélek hozzá szegény Hamlet amikor még a te bolondod voltam*
- 5 *senki se kapott kardjához ha dánul mondtam vicceket persze a svéd is szép sőt igazi kultúrnyelv nem úgy mint a dán s az urak a hasukat fogva röhögnek mucsai kiejtésemen rengeteg aranyat kapok már vettem egy kis kertés házat Helsingőrtől nem messze kecském van és gazdasszonyom*
- 10 *az enyémmel is csángóbb tájszóval ha kimegyek mindig friss tejet fej gyümölcsöt hoz s vacsora után lefekszik velem de te mégis hiányzol néha Hamlet jó uram utcákat neveznek el rólad de azt hogy utca svédül írják ez vicces is és szomorú is de meg lehet szokni*
- 15 *a hivatalos krónikákban sovány búskomor és filosvéd vagy holott én emlékszem kövér voltál harsány és kivörösödött arcodról vívás közben csorgott a verejték várt is a mérgezett kendő anyád kezében de te elhárítottad s továbbküzdöttél mint bocsáss meg a hasonlatért a hízott patkány*
- 20 *ha sarokba szorítják más ivott a mérgezett kupából más halt meg a mérgezett hegyű tórtól téged voltaképpen a guta ütött meg öt perccel Fortinbras jövelete előtt meg azt hiszem az undor és a kétségbeesés hogy*
EZEK EZEKKEK EZEKTŐL ÉS RÁADÁSUL DÁNOK
- 25 *én tudom nem volt igazad s hogy benned a svéd imperializmus szálláscsinálóját látták meg egyébként is túl sokat fecsegtél mindegy én szerettelek bár oly rosszul epigonizáltál a tőlem hallott vicceket sütötted el a tőlem látott grimaszokat utánoztad de milyen ügyetlenül és*
- 30 *milyen erőltetetten és érezhetően viszolyogva a felvett szereptől ahogy egy profi sohasem mert tiszteli a mesterséget mint én a királykodást habár a lelkem legmélyén kiröhögöm de kár most még ebbe is belemenni elég hogy a*
- 35 *te koponyád van a kezemben s nem az enyém a tiédben elképzelem milyen nagyképű bölcsességeket szavalnál a helyemben amíg én bocsásd meg ezt az álszerénységet csak nézek üres szemeidbe számlálom csorba fogaid tapintom orrcsonkodat és a sárga vázra*
- 40 *próbálok visszarakni képzeletben a húst a bőrt a haj- és szőrszálakat s ama vízenyősszürke alkoholtól párás*

- és mégis értelemtől csillogó szemeket amelyekbe néztem egykor
igen akkor is amikor tudtam már fényüket kioltják
- 45 hamarosan s kiálszik velük Dánia
fénye örökre bár még az se biztos.

Ophelia

(III.)

(YORICK MÁSODIK MONOLÓGJA)

- Mindig fehér ruhában jártál bár olyan
áttetszőben hogy átsötétlett rajta
hónalj- és ágyékszőrzeted s gyakorta megnyalt ajkaid
úgy csillogtak akárcsak a kívánás
- 5 nedvében ázó függőlegesek bocsáss meg
hogy önkéntes halálod után ily szeméremértő
kifejezésekkel emlékezem meg rólad ám ez az igazság
mindenki észrevette tán csak Hamlet nem ki fatökö volt
vagy a fatököséget is tettette
- 10 mit tudom én bordélyba járt-e s melyikbe engem nem vitt magával
én utánad lopódtam amikor te utána lopódtál
s kilested groteszk taglejtéseit kihallgattad a dűnnyögését
s nem sejtetted hogy tudja figyeled és szorgosan jelelted
atyádnak bátyádnak szándékod szerint szerető aggodalomból
- 15 felség- és istensértő szavait tenéked ez a játszma
túl bonyolult volt nem fogtad fel hogy csupán
szócsöve voltál minden intrikáját
te közvetítetted aki csak a depresszióját
akartad orvosolni hívén
- 20 hogy minden férfiorület jege elolvad végül a
megfelelő leányhüvelyben ó ha engem
kívántál volna magadba fogadni
MICSODA KARDJA LENNÉK MOST AZ ÚRNAK
de ebben is más volt a sorsom így
- 25 lehettem tárgyilagos szemtanúja és
egyetlen túlélője a tragédiának
melyben te végig öntudatlanul
s szereptévesztve hulltál a halálba
inkább simogatnád a púpomat
- 30 esténként a kötésed félretéve
és bámulnánk a kandalló tűzében
Hamlet kibomlott ingét elmerengve
néha szeretkezés helyett is